

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24942/2023
09.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јасмине Симовић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Славица Крупеш адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење Краљево, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 384/22 од 04.05.2023. године, у седници одржаној 09.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 384/22 од 04.05.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 384/22 од 04.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 384/22 од 04.05.2023. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Чачку Прр1 105/21 од 12.04.2022. године којом је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на износ главног потраживања на име материјалне штете од 275.437,67 динара, чија висина је утврђена закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку Ст 3/06 од 14.05.2007. године, исплати законску затезну камату почев од 17.05.2019. године као дана подношења тужбе па до 21.01.2020. године као дана исплате главног потраживања на име материјалне штете на терет буџетских средстава Републике Србије, а у оквиру средстава која су намењена покрићу текућих расхода Привредног суда у Чачку, осим средстава намењених за запослене и текуће одржавање објеката и опреме као неоснован и обавезана тужиља да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију са предлогом да се због уједначавања судске праксе о ревизији одлучи применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23) Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о изјављеном ревизији из члана 404. став 1. ЗПП јер нема потребе за уједначавањем судске праксе.

Наиме, предмет тражене правне заштите је накнада имовинске штете у висини законске затезне камате на исплаћену накнаду имовинске штете изазване повредом права на имовину услед дугог трајања стечаја над ХИ „PKS Lateks HAC“ ад Чачак коју повреду је утврдио и накнаду досудио Уставни суд Републике Србије својом одлуком Уж 3068/17 од 16.08.2019. године и која је тужилци исплаћена 21.10.2020. године у року одређеном наведеном одлуком Уставног суда. Како је имовинска штета исплаћена тужилци на основу одлуке Уставног суда који је о захтеву за њену исплату одлучио у складу са чланом 89. Закона о Уставном суду и захтевом подносиоца уставне жалбе, овде тужилце то је правилно одбијен захтев тужилце за исплату законске затезне камате на износ имовинске штете досуђене одлуком Уставног суда. Указивање на постојање различитих одлука не води нужно неуједначеној судској пракси јер одлука у оваквој врсти предмета зависи од утврђеног чињеничног стања.

Са свега изнетог на члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Оцењујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 1. тачка 5. ЗПП Врховни суд је утврдио да ревизија тужилце није дозвољена.

Ревизијом се побија правноснажна одлука донета у имовинском спору којим је одлучено о камати на износ главног дуга за период за који тужилца сматра да има право на ово потраживање.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности права на изјављивање ревизије и другим случајевима прописаних у овом закону меродавна вредност предмета спора као вредност предмета спора узима се сама вредност главног захтева а камате, уговорна казна и остала споредна тражења као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чини главни захтев. У конкретном случају ревизија изјављена против одлуке у делу којим је одлучено о камати на главни дуг, односно за период у коме тече камата због чега је побијаном пресудом одлучено о споредном тражењу тужилце које не чини њено главно потраживање због чега је ревизија тужилце недозвољена па је на основу члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**